

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

VRbem antiquam, & primorū in Saxonia principum decus, Quedelenborg, Ernestus dux Saxonia marchio Misna oppugnavit, quod male ciues parerent dominae suae abbatissae, quae soror erat principis memorati. Hac enim radice multa oriuntur bella, dum per superbiam subditi vocant in contemptum praesidentes. Expugnavit ille, & deiecit Rolandi statuam, quam pro signo libertatis ab antiquo habuere: Direpta est vrbs à militibus, & in extremam pauperiem, vnde necdum ciues respirarunt, perducuntur: Ruunt domicilia: nemo curat reparare: Viuunt in diem: Tempora terunt in labore agriculturae, quae si victum praestat quotidianum, diuites iam se computant: obligare sua pradia non sinuntur, vt redditum constituat alter apud alterum, liberas possessiones, mundas ab auro manus habere precipiuntur. Ità per solam contumaciam corrui vrbs antiqua. In dioecesi interim Hildesemensi, quauis Hennin-gum iam omnes accepissent episcopum, Fridericus tamen dux Brunsvicensis quiescere non potuit, multum oblectatus eidem: Abegit crebrius de villagijs iumenta, & villas diripuit: sed congressi nunquam sunt in praelium. Iam se paulatim prodebant cometae nuper visi multi & insignis effectus: quia bella tonabant vndique. Nam Imperator tum de Vngaria conflixit cum Matthia rege eius, posteaquam ille vxore accepta de posteris cogitavit. Ferebant enim in pactis, quae essent inter ambos, expressum, vt Matthias per sua tempora vite regnaret in Vngaria: ceterum nihil ad illius posteritatem: Quam rem, quia in Scandinavia attingimus, hic transilimus. Sed & princeps magnus Moscouiae per ea tempora oppugnavit, & in suam redegit potestatem, magnam

gnam Rusſiæ ciuitatem Nouogardiam: quod nemo ante vel imuit, vel præſumpſit. Sic enim erat in prouerbio: Quis poteſt contra Deum & Nouogardiam? ille nimirum potuit, cui Deus permisit: in cuius manu ſunt omnia iura regnorum. Urbem ferunt totam ex ligno fabricatam, igni paratiſſimam, quo qui conſligere voluit, facile obtrinit. Sed & hoc in & xandalia dictum, nunc tranſitur. Rex quoque Franciæ tum Picardiam recepit, qua in illum diem paruit Karolo duci, vnde ille promptiorem ſuam militiam ſolebat deducere. Vrbes habet illa præclaras, Abbatiſuillam & Ambianum maiores, cum non contemnendis alijs, & ſi impares ſint memoratis. Tentauit idem rex Burgundiam ducalem: de qua Artheſia in ſuam redigenda poteſtatem, ſatis annis eſt: Idque, vt Maximiliani tunc ducis Auſtriæ, nunc Romanorum regis acta ex debito exequamur, nobis paulo diligentius eſt explicandum.

CAPVT XVII.

ERat Maximiliano, quod diximus, Imperatoris Friderici filio, deſponſata Maria, vnica Karoli ducis filia, hæres legitima terrarum in occiduo intra Rhenum & Franciam. Ea puella cum per tempora quibus de cade patris fama inhorruit, Gandau in Flandria eſſet, trifti accepto de patris morte nuncio, mox miſiſ ſolennibus nuncijs in Artheſiam ac reliquas prouincias, quarum magis vacillaturam fidem proſpexit, iuſſit accipere ſacramenta fidelitatis per ſingula oppida. Conuocauit ſolenne terrarum ſuarum concilium eccleſiaſtico-rum & ſecularium, & ſuper agendis deliberabat cum illis. Atrebatenſis, Tornacenſis, Morinenſis epiſcopi, primum ſui ordinis in concilio habuere: Nobiles de ſanguine, Adolphus de Cliuis, Philippus de Rauenſteen, & multi